

Per a parlar de les dues cares de la Cooperació en l'últim mig segle, ningú millor que l'eminent teòric Albert Pérez Baró. Ell ens parla de la llei de Cooperatives del 34, durant la Generalitat, amb el seu seguit de llibertats, i de la llei del 42, mena de camisa de força per la pràctica de la Cooperació a casa nostra. Extractem del diari AVUI amb autorització de l'autor.

CARA

La llei de bases de la Cooperació, de la Generalitat, aprovada per el Parlament de Catalunya el febrer del 34 entenia com a Societat Cooperativa " l'associació de persones, naturals o jurídiques, que es proposen millorar la situació econòmica i social dels seus components, establint una comunitat vo-luntària en la qual, el servei mutu i la col.laboració pecuniària de tots els membres permetin realitzar la funció que es proposa.

Mes endavant diu "per al millor desen-

volupament de llurs activitats, les societats acollides a aquesta llei podràn constituir-se en federacions locals, comarcals i generals". A destacar, doncs, la funció SOCIAL i la VOLUNTARIETAT de constitució i de federació.

La tasca d'assessorament de les cooperatives, mutualitats i sindicats agrícoles - nom donat a les cooperatives del Camp- era confiat a un Consell Superior de Cooperació, format gairebé en la seva totalitat per gent dels tres estaments citats. Es a dir els propis cooperadors, considerats ciutadans majors d'edat eren els en carregats de vetllar per la puresa i bona marxa de les seves institucions

Cooperatives i Cooperativisme

CREU

La llei de cooperació promulgada l'any 1942 i encara vigent des coneix, en primer lloc, les federacions comarcals o regionals existents amb anterioritat i les substitueix per "Unions territorials" d'àmbit "provincial" i caràcter obligatori per a les cooperatives, que queden sempre "disciplinadas a la Organización Sindical del Movimiento". Els nomenaments de juntes poden "ser vetados por el de

legado sindical provincial "

Els comitès de vigilància, que

abans en deiem comissions revisores

de comptes, son nomenats per la "Obra Sindical de Cooperación "

Quant a les Unions territorials, els seus dirigents hauràn de pertànyer a la Falange, seràn nomenats pels organismes superiors de la Obra Sindical de Cooperación i tindràn un sacerdot "consiliari" anomenat per el bisbe (!!!)

Finalment, hi ha un article que preveu que cualsevol persona amb carrec directiu a les Cooperatives o a les Unions Territorials podrà ser destituida cuando asi lo aconsejen los intereses supremos de la comunidad Nacional Sindicalista.